

## Arrest

nr. 289 920 van 6 juni 2023  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN  
Vaderlandstraat 32  
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2022 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DE PAUW, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en te zijn geboren op X.

1.2. Verzoeker dient op 24 januari 2020, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (hierna: NBMV), een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 9 juni 2021 en 30 augustus 2022 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van de aan hem toegewezen voogd.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 27 oktober 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

## **"A. Feitenrelaas**

*Volgens jouw verklaringen ben je een Afghaans staatsburger, Tadzjiek en soennitisch moslim. Op het moment van jouw eerste persoonlijk onderhoud ben je veertien en een half jaar oud.*

*Je bent geboren in het dorp Chahr Bagh Safa, district Surkhrod, provincie Nangarhar. Toen je nog heel jong was (je herinnert je niet meer hoe oud), verhuisde je samen met jouw gezin naar de stad Jalalabad. Jullie verbleven daar in de regio van Afghan Mena. Je zou tot aan jouw vertrek uit Afghanistan op deze plaats verbleven hebben. Jouw vader was muzikant (speelde tabla, traditionele drum) en werkte als muziketechnicus.*

*Nadat de Taliban, Daesh en andere terroristische groeperingen bewust raakten van de job die jouw vader uitoefende, belden ze hem op en zeiden ze dat zijn werk niet te verenigen viel met de Islam en dat hij bij hen moest komen om jihad te voeren.*

*Jouw vader reageerde dat hij niet kon stoppen met dit werk, omdat dit beroep hem nagelaten was door zijn vader en grootvader en dat dit zijn broodwinning was.*

*Hierna werd jouw vader opnieuw opgebeld en zeiden ze hem dat ze wisten dat hij een zoon had, waarmee ze op jou doelden, die naar de madrassa ging. Ze zeiden dat je heel getalenteerd was en dat jouw vader jou naar hen moest sturen zodat ze een goede jihadist van jou zouden kunnen maken. Hierdoor zouden de zonden van jouw vader vergeven worden.*

*Jouw vader werd kwaad en zei hen dat hij wil dat zijn zoon een goede dokter, ingenieur of artiest zou worden. Toen jouw vader dit zei, antwoordden de taliban dat jouw hele familie ongelovigen zijn die allemaal gedood moeten worden omdat jouw vader zelf niet opdaagde voor de jihad en ook verzaakte om zijn zoon te sturen. Jouw vader zou honderden keren op deze manier bedreigd zijn.*

*In 2017 of 2018 zou jouw vader ook al eens het slachtoffer geweest zijn van een aanval. Hij bevond zich toen buiten de stad, in Khogyani, om muziek te spelen op een ceremonie. Tijdens deze ceremonie werd een raket afgevuurd en iedereen vluchtte. Je verklaart dat jouw vader hierbij gevisieerd werd omdat hij daarvoor reeds bedreigd werd en niet had geluisterd.*

*Omwille van bovenstaande problemen besloten jij en jouw vader om twee of drie dagen nadat ook jij gevraagd werd de Taliban te vervoegen Afghanistan te verlaten. Jullie verlieten Afghanistan in 2019. Op de grens tussen Iran en Turkije raakten jullie elkaar kwijt. Jouw vader werd opgepakt door de Iraanse politie en terug gestuurd naar Afghanistan.*

*Je wist op het moment van jouw eerste persoonlijk onderhoud niet waar jouw vader verbleef. Na zijn vertrek zou hij een periode bij een vriend verbleven hebben, maar je hebt geen idee waar dit juist was of wie deze vriend juist was.*

*Jouw moeder zou na jullie vertrek omwille van de problemen die jij en jouw vader hadden het huis verlaten hebben en naar Behsud verhuisd zijn met de rest van het gezin. Ze zou daar bij haar broer, jouw maternale oom dus, wonen.*

*Je kwam aan in België op 23 januari 2020. Op 24 januari 2020 diende je hier een verzoek om internationale bescherming in.*

*Ter ondersteuning van jouw verzoek om internationale bescherming leg je de volgende documenten neer: video's en foto's van het werk van jouw vader als muzikant, een kaart van jouw vader van de 'Afghanistan Musicians Artist Union', jouw taskara, de taskara's van jouw gezinsleden, schooldocumenten op jouw naam uit Afghanistan, de huwelijksakte van jouw ouders, foto's van jouw familie in Afghanistan, opmerkingen op de notities van jouw persoonlijk onderhoud.*

*Op 16 juli 2021 nam het CGVS de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Op 18 augustus 2021 ging je in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Gelet op de gewijzigde situatie in Afghanistan, trok het CGVS haar beslissing in jouw verzoek in op 13 oktober 2021, waarna je beroep verworpen werd.*

*Het CGVS nodigde je uit voor een tweede persoonlijk onderhoud om de impact van de machtsovername door de taliban op jouw persoonlijke situatie te onderzoeken.*

*Tijdens dit tweede persoonlijk onderhoud verklaar je dat jouw vader nog een tweede keer het land zou verlaten hebben en naar Iran zou zijn gegaan. Je weet niet juist wanneer. Hierna werd jouw vader opnieuw gedeporteerd naar Afghanistan. Dit was in september 2021. Na deze deportatie ging jouw vader naar jouw familie in Behsud, gezien de taliban toen toch in het hele land de macht genomen hadden.*

*Op 18 augustus 2022 kwamen de taliban naar het huis van jouw maternale oom in Behsud, waar jouw vader toen verbleef. Ze vroegen waar jij was, waarop jouw vader in paniek gezegd zou hebben dat hij jou naar het Westen stuurde. Hierop werden de taliban heel kwaad. Ze verweten jouw vader dat hij zijn zoon naar een ongelovig land stuurde, in plaats van hem met hen te laten samenwerken zoals ze gevraagd hadden. Ze zeiden dat jij ondertussen bekeerd en ongelovig zou zijn en begonnen jouw vader te slagen. Je vreest ook hierdoor bij terugkeer vervolgd te kunnen worden door de taliban. Jouw familieleden begonnen te schreeuwen en de burens kwamen tussenbeide. Nadat de taliban alle muziekinstrumenten in het huis van jouw maternale oom kapot maakten, verlieten ze de plaats. Jouw oom bracht jouw vader naar het ziekenhuis. Dezelfde dag nog, mocht jouw vader het ziekenhuis verlaten en keerde hij terug naar het huis van jouw maternale oom. De taliban kwamen diezelfde nacht een tweede keer langs. Ze zeiden tegen jouw vader dat hun leider vroeg om met hen mee te komen omdat hij aan hem moest uitleggen waarom hij zijn zoon naar een ongelovig land stuurde. Ze zouden jouw vader toen meegenomen hebben. Tot op de dag van jouw tweede persoonlijk onderhoud, vernam je geen nieuws over jouw vader. Je vreest dat ze hem zullen doden.*

*Tijdens jouw tweede persoonlijk onderhoud leg je de volgende documenten neer: foto's van jouw gewonde vader en het muziekmateriaal dat vernield werd, documenten van het ziekenhuis waar jouw vader na zijn verwondingen door de taliban behandeld zou zijn.*

## **B. Motivering**

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw verklaarde land van herkomst. Tijdens jouw tweede persoonlijk onderhoud haal je aan dat je mentale problemen zou hebben. Je vertelt dat je het moeilijk hebt omdat je heel jong was toen je hier aankwam, je hier geen familie hebt en omdat je je zorgen maakt over jouw vader (CGVS2, p. 11). Er werd jou gevraagd of je ondanks deze problemen jezelf in staat achtte om jouw tweede persoonlijk onderhoud af te leggen. Je stelde dat je dit zeker wilde proberen, waarna jou verzekerd werd dat het belangrijk was om het aan te geven mocht het niet goed lukken, zodat het CGVS daar rekening mee kon houden (CGVS2, p. 11). Je gaf geen verdere problemen aan in dit verband tijdens jouw tweede persoonlijk onderhoud en verklaarde op het einde van dit onderhoud dat je de vragen en tolk goed begrepen had (CGVS2, p. 13-14). Ook jouw voogd en advocaat tekenden geen bezwaren op in dit verband tijdens jouw tweede persoonlijk onderhoud, noch werden er enige documenten of attesten neergelegd die zouden kunnen aantonen dat je omwille van bovenstaande problematiek niet zou kunnen deelnemen aan de procedure. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Er dient te worden opgemerkt dat jij doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

Vooreerst blijken jouw verklaringen over de groeperingen die jouw vader bedreigden uitermate vaag, summier en niet echt consistent te noemen. Je verklaart dat hij bedreigd werd door zowel Daesh, de

Taliban als andere terroristische groeperingen (CGVS1, p. 26-27). Gevraagd wie je dan juist bedoelt met die andere groeperingen, stel je dat ze soms zeiden dat ze Daesh waren, soms dat ze Taliban waren en soms zeiden ze nog een andere groep (CGVS1, p. 26-27). Hiermee klaar je allerminst uit welke groeperingen je dan juist bedoelt. Je verklaart hierover verder dat zijn bedreigers niet aangaven wie ze juist waren (CGVS1, p. 26-27). Dat ze hierover geen verdere duiding zouden geven, valt bovendien niet te rijmen met het feit dat ze wilden dat jouw vader zich bij hen zou aansluiten (CGVS1, p. 22). In dit opzicht kan immers op zijn minst verwacht worden dat jouw vader op de hoogte zou gebracht worden van de groepering bij wie hij zich zou moeten aansluiten. Zonder dit te weten, kan hij hier namelijk onmogelijk gevolg aan geven. Nogmaals gevraagd of zijn bedreigers dan niet zeiden wie ze waren, stel je dat ze wel zeiden of ze Taliban of Daesh waren maar dat degenen van de andere nummers dan weer iets anders zeiden (CGVS1, p. 26-27). Gevraagd wat er dan gezegd werd door die andere nummers, stel je dat ze hetzelfde zeiden, namelijk dat het werk van jouw vader tegen de Islam was en dat hij bij hen moest komen werken en jihad moest voeren (CGVS1; p. 26-27). Met bovenstaande verklaring slaag je er allerminst in voornoemde te verduidelijken. Bovendien ga je hier regelrecht in tegen jouw eigen verklaringen, door eerst te zeggen dat deze nummers iets anders zeiden en dan weer onmiddellijk hierna aan te geven dat ze eigenlijk hetzelfde zeiden (CGVS1, p. 26-27). Je verklaart hierbij verder nog dat je denkt dat degenen die jouw vader opbelden Taliban of Daesh waren, maar dat ze gewoon hun namen veranderden (CGVS1, pp. 26-27). Gevraagd om welke reden ze dit dan zouden doen, stel je dat ze dit doen omdat in Afghanistan die twee groepen actief zijn (CGVS1, p. 26-27). Opnieuw geef je hiermee geen enkele uitklaring voor de vraag, namelijk om welke reden zij niet onder hun eigen naam maar onder die van een andere groepering zouden bellen. Hierop gevraagd of jouw vader wist door wie hij gebeld werd, verklaar je dat het meestal de Taliban was (CGVS1, p. 26-27). Gevraagd of zij dan zeiden dat ze Taliban waren, zeg jij van wel (CGVS1, p. 26-27). Opnieuw valt deze verklaring niet te rijmen met jouw voorgaande verklaringen, waarin je stelde dat ze steeds onder de naam van een andere groepering zouden bellen. Indien zijn bedreigers dus aan de telefoon zeiden dat ze van de Taliban waren, zou hieruit niet kunnen afgeleid worden dat dit effectief zo was.

Over de bedreigingen door Daesh, verklaar je dat ze niet echt Daesh waren maar zich soms voorstelden als Daesh en soms als de Taliban (CGVS1, p. 30-31). Nogmaals gevraagd hoe jullie dan konden weten wie er juist belde, Daesh of de Taliban of andere groeperingen, zeg je dat het volgens jouw mening meestal de Taliban waren (CGVS1, p. 30-31). De reden dat je dit denkt zou zijn dat deze personen zeer actief zijn in Afghanistan en overal aanwezig zijn (CGVS1, p. 30-31). Hieruit blijken echter allerminst concrete indicaties dat het daadwerkelijk over de Taliban en niet over andere groeperingen zou gaan. Gevraagd om welke reden de Taliban niet zouden zeggen dat zij het waren en onder de naam van Daesh zouden bellen, stel je dat ze dit deden omdat ze beiden muziek haten (CGVS1, p. 30-31). Opnieuw geeft deze vage en nietszeggende verklaring allesbehalve verdere uitklaring. Nogmaals gevraagd om welke reden de Taliban onder een andere naam zou bellen, stel je dat beide groeperingen actief zijn in Afghanistan en dat Daesh misschien ook wel belde naar jouw vader en jouw vader zei dat hij van beide groeperingen telefoontjes kreeg en beide groeperingen muziek haten (CGVS1, p. 30-31). Ook na de zoveelste vraag om verdere uitklaring, slaag je er hiermee geenszins in om deze te geven. Omwille van bovenstaande cirkelredenering, inconsistenties en vage verklaringen wordt de geloofwaardigheid van jouw verklaringen reeds sterk aangetast. Temeer omdat dit gaat over één van de kernelementen van jouw vluchtrelaas, namelijk de groeperingen die jouw vader bedreigden en door wie je het land moest verlaten.

Daarenboven blijken jouw verklaringen over een ander kernelement van jouw relaas, namelijk het tijdstip of de periode waarin deze bedreigingen begonnen, even problematisch te zijn. Wanneer hier de eerste keer naar gevraagd wordt, geraak je niet verder dan te zeggen dat dit 'voordien' was (CGVS1, p. 27-28), wat wel heel nietszeggend genoemd moet worden. Gevraagd hoe lang dit dan was voor jouw vertrek uit Afghanistan, stel je dat je denkt dat het in 2019 was (CGVS1, p. 27-28). Hierop verder gevraagd naar wanneer dit dan ergens was in 2019, stel je dat je de datum niet weet maar dat je denkt dat jouw vader al heel lang voor ze hem zeiden dat hij zijn zoon moest sturen, bedreigd werd (CGVS1, p. 27-28). Dat je de exacte datum niet weet, kan zeker begrepen worden door het CGVS. Desalniettemin kan verwacht worden dat je hierover toch een preciezere aanduiding zou kunnen geven dan enkel een jaartal. Gevraagd wat je dan juist bedoelt met lang hiervoor, hoe lang dit dan was voor je het land verliet, stel je opnieuw enkel dat het lang ervoor was en dat je niet exact weet wanneer waarna je herhaalt wat de Taliban toen gezegd zouden hebben (CGVS1, p. 27-28). Opnieuw slaag je er zo, ook al geeft het CGVS jou meermaals de kans, niet in verdere verduidelijking of precisering te geven over het tijdstip of de periode waarin de bedreigingen begonnen. Wat nog meer frappeert, is dat je plots verklaringen aflegt over een aanval in 2017 of 2018 waarbij jouw vader gevisieerd werd toen hij buiten de stad, in Khogyani, muziek speelde voor een ceremonie (CGVS1, p. 27-28). Je verklaart hierover verder dat jouw vader volgens jou persoonlijk gevisieerd werd bij deze aanval omdat hij daarvoor al bedreigingen ontving en niet luisterde

(CGVS1, p. 27-28). Hieruit blijkt dus dat jouw vader al minstens sinds 2017 of 2018 bedreigd werd, wat regelrecht ingaat tegen jouw voorgaande verklaringen, waarin je verklaarde dat dit in 2019 zou begonnen zijn. Ook door bovenstaande elementen wordt sterk afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van jouw verklaringen.

Over het incident waarbij jouw vader gevisieerd werd toen in Khogyani muziek speelde moet verder benadrukt worden dat je bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niets vermeldde over dit incident (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Hierop gewezen, stel je dat ze dit niet vroegen bij de DVZ (CGVS1, p. 29). Dit kan echter bezwaarlijk als verschoning gezien worden voor het feit dat je daar met geen woord repte over dit incident, gezien jou daar duidelijk gevraagd werd een overzicht te geven van alle feiten die geleid zouden hebben tot jouw vertrek uit jouw land van herkomst (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat je daar het incident waarbij jouw vader persoonlijk gevisieerd werd, zou weglaten, tart alle logica. Bovendien stelt het CGVS zich ernstige vragen bij de manier waarop jouw vader reageerde en de voorzorgen die hij ondernam na dit incident. Je verklaart dat hij nadien gewoon muziek bleef spelen en ceremonies bleef verzorgen buiten de stad, anders kon hij zijn gezin niet onderhouden (CGVS1, p. 28-29). Gevraagd of jouw vader na dit incident dan niet enige voorzorgsmaatregelen nam om zichzelf te beschermen, stel je van niet omdat jullie als gewone mensen niets tegen de Taliban konden doen gezien zelfs de regering niets tegen de Taliban kan doen (CGVS1, p. 28-29). Dit verklaart echter nog steeds niet om welke reden jouw vader nog zoveel risico's bleef nemen door muziek te blijven spelen en zelfs nog buiten de stad, waar de Taliban sterker aanwezig zouden zijn (CGVS1, p. 23-25, 27) op te treden. Ook het feit dat hij dit deed om zijn gezin te onderhouden, kan hiervoor niet weerhouden worden. Indien jouw vader immers ten gevolge van deze acties gedood zou worden, zou er niemand meer zijn om jullie gezin te onderhouden. Hierop gewezen, herhaal je enkel dat jullie gewone mensen zijn en niets tegen de Taliban konden doen omdat zelfs de regering geen macht had tegen hen (CGVS1, p. 28-29). Opnieuw kan je zo bovenstaande onwaarschijnlijkheid niet uitklaren. Daarenboven valt deze uitspraak niet te rijmen met jouw eerdere verklaringen, waarin je stelde dat de taliban eigenlijk niet zoveel invloed hadden in jullie regio en dat de regering hen direct zouden elimineren als ze het gebied waar jullie woonden zouden betreden (CGVS1, p. 25). Gewezen op deze verklaring en gevraagd om welke reden het dan niet veilig was voor jou en jouw vader als jullie gewoon in het gebied bleven waar jullie woonden, stel je dat de Taliban jullie zeker zouden vinden indien jullie naar een andere plaats in Afghanistan zouden gaan gezien ze overal zijn (CGVS1, p. 30). Hiermee antwoord je opnieuw naast de kwestie en kan je dan ook geen enkele uitklaring bieden voor bovenstaande inconsistenties. Nogmaals wordt door bovenstaande de geloofwaardigheid van jouw verklaringen teniet gedaan.

Volgens jouw verklaringen zou jouw vader al voor jouw eerste persoonlijk onderhoud honderden keren bedreigd zijn (CGVS1, p. 29-30). In dit opzicht is het niet aannemelijk dat hij voor jouw eerste persoonlijk onderhoud nooit effectief iets aangedaan zou zijn door zijn bedreigers. Je verklaarde bovendien zelf dat zij personen die niet naar hen luisteren onmiddellijk zouden elimineren (CGVS1, p. 25). Na confrontatie, stel je dat er al een aanval was in Khogyani en dat er misschien meer aanvallen waren waar jij niet van weet omdat jouw vader dat misschien niet vertelde (CGVS1, p. 29-30). Gezien je echter wel op de hoogte was van de bedreigingen, de aanval in Khogyani en zelfs het feit dat de Taliban en Daesh nadat jouw vader terugkeerde naar Afghanistan hiervan op de hoogte waren gekomen (zie boven; CGVS1, p. 16), kan ook dit onmogelijk dienen als verschoningsgrond. Er is namelijk geen enkele reden om aan te nemen dat jouw vader jou over dergelijke zaken wel zou inlichten, maar andere incidenten dan weer achter zou houden. Gewezen op het feit dat jouw vader ook na het incident in Khogyani ceremonies bleef begeleiden buiten de stad en gevraagd hoe het dan komt dat hij nooit geëlimineerd werd, herhaal je dat er al een aanval op hem was in het verleden en dat er daarnaast misschien nog andere aanvallen waren, waarna je aangeeft dat er conflicten waren in jouw land en begint over algemene gevechten in jouw regio (CGVS1, p. 29-30). Door hiervoor opnieuw dezelfde verklaring te geven en te vervallen in algemeenheden, kan je ook hier geenszins uitklaring bieden voor bovenstaande onwaarschijnlijkheden. Ook zo wordt de geloofwaardigheid van jouw verklaringen teniet gedaan.

Wat betreft jouw verklaring dat je Afghanistan hebt verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en je omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan\\_recruitment.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf) en de **EUAA Country Guidance** van april 2022) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden

voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Je slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.

Uit jouw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde jou bij de taliban te laten aansluiten.

Het kan verder geenszins aannemelijk geacht worden dat de Taliban iemand als jouw vader, wiens activiteiten en levensloop ze niet konden verzoenen met hun religieuze overtuiging, zouden vertrouwen en zouden willen binnen laten in hun rangen. Dat ze hem misschien zouden willen elimineren als hij hen zou vervoegen (zie boven), kan dit niet uitklaren. Vooreerst beperk je je hier tot een blote bewering die je geenszins staft met enige concrete elementen en ten tweede geef je onmiddellijk nadien aan dat ze misschien een jihadist van hem wilden maken, wat aangeeft dat je eigenlijk geen eensluidende of overtuigende verklaringen kan afleggen over wat ze nu juist van hem wilden. Gevraagd om welke reden de Taliban ook van jou wilden ze jij jou zou aansluiten, stel je dat ze dit vroegen nadat jouw vader weigerde en dat de andere reden was dat ze te weten kwamen dat jij naar de madrassa ging en getalenteerd was en ze niet wilden dat jij muzikant zou worden (CGVS1, p. 31-32). Gezien omwille van bovenstaande argumentaties geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die jouw vader met de Taliban had, en je jouw eigen rekrutering hieraan vasthangt, kan ook aan deze rekrutering niet zomaar geloof gehecht worden.

Volgens jouw verklaringen zou jouw familie in Afghanistan geen problemen meer gehad hebben in de periode tussen jouw vertrek en eerste persoonlijk onderhoud omdat de personen die hen viseerden niet wisten waar ze zijn (CGVS1, p. 17). Jouw familie zou de hele tijd binnen blijven en leven als gevangenen (CGVS, p. 17). Indien de personen die hen zouden viseren zouden weten waar ze zijn, dan zouden ze hen onmiddellijk elimineren, waar ze ook zijn in Afghanistan (CGVS1, p. 17). Indien jouw familie echt daadwerkelijk zo hard gevisieerd zou worden dat men hen onmiddellijk zou willen elimineren, is het niet aannemelijk dat men hen tot aan jouw eerste persoonlijk onderhoud nog steeds niet gevonden zou hebben. Ook al zouden zij als gevangenen leven, kan verwacht worden dat indien men actief naar hen zou zoeken, zij tegen dan al gevonden en aangepakt zouden zijn. Temeer gezien je verklaart dat de Taliban overal actief is (zie boven). Dat dit op het moment van jouw eerste persoonlijk onderhoud nog niet gebeurd was, stelt de geloofwaardigheid van jouw verklaringen enkel verder op de helling.

Daarenboven blijken jouw verklaringen tijdens jouw eerste persoonlijk onderhoud over de verblijfplaatsen van jouw ouders en het contact dat je met hen hebt sinds jouw vertrek uit Afghanistan niet aannemelijk te noemen. Jouw vader zou bij een vriend verbleven hebben nadat hij terugkeerde naar Afghanistan, maar je hebt geen enkel idee wie die vriend juist was of waar die ergens woonde (CGVS1, p. 14-16). Je zou dit zelfs niet gevraagd hebben toen je contact had met jouw vader omdat de situatie slecht was en je er zelfs niet aan dacht om dit te vragen (CGVS1, p. 14-16). Je verklaart hierover verder nog hoe je jouw vader kwijtraakte op de grens tussen Iran en Turkije en dat jouw vader toen terug gestuurd werd naar Afghanistan en zelfs niet wist waar zijn familie was, dat jouw vader toen bij een vriend ging en dat je niet weet waar hij is (CGVS1, p. 14-16). Met bovenstaande klaar je echter geenszins uit om welke reden je zelfs niet zou gevraagd hebben aan jouw vader waar hij was. Het feit dat jullie toen in een slechte situatie zaten, kan dit gebrek aan interesse in basisinformatie over jouw vader en de toestand waarin hij zich toen bevond namelijk niet uitklaren. Nog is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat jouw vader niet zou weten waar zijn familie is, maar dat jij wel wist dat zij in Behsud waren (CGVS1, p. 12-16). In dit opzicht kan immers verwacht worden dat jij jouw vader had kunnen inlichten over de verblijfplaats van de andere gezinsleden. Hierop gewezen, stel je dat je toen een tijd geen contact had met jouw vader toen hij gedeporteerd werd naar Afghanistan en dat je toen na een tijdje met hem sprak en er toen niet aan dacht om hem te zeggen waar de familie was en jouw vader er toen ook niet aan dacht jou te zeggen waar de familie was (CGVS1, p. 14-16). Opnieuw geef je hiermee geen enkele verschuiving voor het feit dat zowel jij als jouw vader dergelijke cruciale informatie over jullie gezin niet zouden bespreken wanneer jullie hier de kans toe hadden. Je verklaart bovendien nogmaals dat jouw vader geen contact had met jouw moeder (CGVS1, p. 14-16). Hij kon haar niet bereiken omdat ze elkaars nummer niet hadden en de situatie slecht was voor jouw vader (CGVS1, p. 14-16). Nogmaals gevraagd om welke reden jij, die hun beide nummers wel bleek te hebben en met beiden in contact was, hen dan niet in contact kon brengen, herhaal je enkel dat ze elkaars nummer niet hadden en dat de situatie van jouw vader slecht was (CGVS1, p. 14-16). Opnieuw bied je hiermee geen enkele uitklaring voor bovenstaande onwaarschijnlijkheden. Ook over het contact met jouw vader zelf, leg je twijfelachtige verklaringen af. Drie of vier maanden nadat jij was

aangekomen in België zou je plots opnieuw contact gekregen hebben met jouw vader via de IMO app (CGVS1, p. 15-16). Plots zou jij je het nummer van jouw vader herinnerd hebben en gezien hebben dat vader op IMO ging. Ongeveer een week later belde je hem en kreeg je zo contact met jouw vader (CGVS1, p. 15-16). Vooreerst is het niet aannemelijk dat je je na maanden plots weer het nummer van jouw vader zou herinneren en dit daarvoor helemaal vergeten zou zijn. Gevraagd of je voordien al probeerde zijn nummer te bellen, zeg je bovendien van niet (CGVS1, p. 15-16). Gevraagd naar de reden hiervoor, stel je dat je toen onderweg was en toen je hier in België aankwam in een slechte situatie zat gezien je in het centrum zat en aangedaan was door jouw vader en jouw familie (CGVS1, p. 15-16). Opnieuw kan dit niet gezien worden als afdoende uitklaring. Indien je bezorgd was om jouw vader en familie, is het des te onwaarschijnlijker dat je geen enkele moeite zou gedaan hebben hen te contacteren, temeer gezien achteraf bleek dat dit helemaal niet zo moeilijk was. Hierna zou je plots weer het contact met jouw vader verloren zijn (CGVS1, p. 15-16). Gevraagd hoe dit kwam, stel je dat de Taliban en Daesh te weten kwamen dat jouw vader terug was gekeerd naar Afghanistan en waar hij verbleef en dat je toen het contact met jouw vader verloor (CGVS1, p. 15-16). Jouw vader zou toen nog wel gebeld hebben om te vertellen over de Taliban en Daesh die wisten dat hij terugkeerde, maar hierna wist je niet waar hij naartoe ging (CGVS1, p. 15-16). Je zou dit zelfs niet gevraagd hebben aan jouw vader (CGVS1, p. 15-16). Gevraagd om welke reden je dit niet vroeg, stel je dat hij belde en zei dat de situatie zo slecht was en dat hij zijn adres moest veranderen, dat hij vertrok en zelfs niet zei waar hij naartoe ging (CGVS1, p. 15-16). Hiermee klaar je echter allesbehalve uit om welke reden je dit zelf ook niet vroeg. Hiermee ondergraaf je de geloofwaardigheid van jouw verklaringen omtrent jouw vluchtrelaas enkel verder en wordt ook jouw algemene geloofwaardigheid aangetast.

Het loutere feit dat jouw vader muzikant was, kan niet afdoende zijn om aan te nemen dat jij een vrees voor vervolging zou moeten koesteren of een persoonlijk risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in Afghanistan. Een dergelijke vrees of dergelijk risico dient geconcretiseerd te worden, wat op basis van bovenstaande niet kan aangenomen worden op basis van jouw verklaringen.

Ook jouw verklaringen tijdens jouw tweede persoonlijk onderhoud kunnen niet volstaan om aannemelijk te maken dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zou hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

Uit jouw verklaringen blijkt dat jouw vader in augustus 2022 werd aangevallen door de Taliban omdat hij muzikant is en omwille van jou die in het verleden reeds gevraagd werd zich bij hen te voegen (CGVS2, p. 6-7). Jouw verklaringen omtrent deze elementen liggen dus in het verlengde van de problemen die je reeds aanhaalde tijdens jouw eerste persoonlijk onderhoud. Op basis van bovenstaande argumenten werd reeds aangetoond dat deze problemen niet geloofwaardig geacht kunnen worden door het CGVS. Daarom kan ook aan jouw verklaringen over de problemen die jouw vader in dit verband nog zou hebben meegemaakt in augustus 2022 geen geloof gehecht worden.

De geloofwaardigheid van jouw verklaringen hieromtrent wordt verder ondergraven door het feit dat de taliban jouw vader pas de tweede keer dat ze langskwamen zouden meegenomen hebben. Indien zij hem daadwerkelijk wilden straffen omwille van zijn werk als muzikant of omdat hij jou wegstuurde, kan verwacht worden dat zij hem onmiddellijk zouden meenemen wanneer zij daar de kans toe hadden, en dus bij hun eerste bezoek. Dat zij toen echter weg gingen en jouw vader zo de kans gaven hen nog te kunnen ontlopen, is niet aannemelijk. Hiernaar gevraagd, stel je dat ze dit de eerste keer niet deden omdat er toen veel mensen waren tussen gekomen (CGVS2, p. 6). Het CGVS kan echter niet inzien om welke reden dit een verschil zou maken voor de taliban, gezien zij nu toch de macht hebben over de regio en het land en er daarom niet kan aangenomen worden dat de mening van de lokale bevolking over een dergelijke zaak dan ook maar enig verschil zou maken voor hen.

Nog is het op zijn minst merkwaardig te noemen dat jouw vader al sinds september 2021 terug in Behsud verbleef, waar de taliban toen ook de macht had, en hij daar pas in augustus 2022 problemen kreeg met de taliban (CGVS2, p. 9). Hierop gewezen, stel je dat hij de hele tijd gewoon binnen was en niet naar buiten durfde te gaan (CGVS2,

p. 9). Deze verklaring kan echter niet voldoen om deze onwaarschijnlijkheid te verschonen, gezien je zelf ook verklaart dat de taliban huiszoekingen doen in de regio en kijken wie er allemaal in de huizen woont (CGVS2, p. 9). In deze optiek kan dan ook verwacht worden dat zij al veel sneller op de hoogte zouden geweest zijn van de aanwezigheid van jouw vader in Behsud en dus al veel sneller actie tegen hem zouden ondernomen hebben indien zij hem daadwerkelijk viseerden. Je verklaart verder ook dat je denkt dat iemand misschien zou gezegd hebben aan de taliban dat jouw vader in het huis van jouw maternale



oom verbleef en dat ze hierna daar zouden binnengevallen zijn (CGVS2, p. 9). Dit blijkt echter een blote bewering die je geenszins kan ondersteunen met enige concrete indicaties (CGVS2, p. 9). Ook hierdoor wordt de geloofwaardigheid van jouw verklaringen teniet gedaan.

Nog haal je aan dat je bij terugkeer vervolgd zou kunnen worden door de taliban omdat je in een ongelovig land verbleef (CGVS2, p.5, 12). Zoals hieronder aangegeven, kan ook het loutere feit dat je enige tijd in het Westen zou hebben verbleven niet volstaan om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Een verzoeker om internationale bescherming dient in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood zou hebben aan internationale bescherming. Jij blijft hiertoe in gebreke.

Zo kan namelijk niet aangenomen worden dat je verwesterd zou zijn, zoals door jouw advocaat beweerd wordt (CGVS2, p. 14). Dat je verklaart dat je nog jong was toen je hier aankwam, hier al een tijdje verblijft, gewoontes van hier leerde en hier naar school ging (CGVS2, p. 13) kan hiertoe niet volstaan. Hier dieper op ingegaan, verklaar je dat je hier vrij bent, vrienden hebt en ook vrije contacten en relaties met meisjes kan hebben, wat in Afghanistan niet zou kunnen (CGVS2, p. 13). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Je toont immers op geen enkele manier aan dat de vrijheden die je hier hebt inzake relaties met meisjes (CGVS2, p. 13) deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je dit opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van jouw politieke of religieuze overtuiging. Je bent er niet in geslaagd aan te tonen dat je dermate verwesterd zou zijn dat je zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

De documenten die je voorlegt, kunnen de beoordeling van het CGVS niet wijzigen. De documenten in verband met het werk van jouw vader als muzikant kunnen enkel zijn werkzaamheden in deze sector ondersteunen. Hieraan wordt niet getwijfeld door het CGVS. Jouw taskara, de taskara's van jouw gezinsleden, de foto's van jouw familie, huwelijksakte van jouw ouders en jouw schooldocumenten uit Afghanistan kunnen enkel jouw identiteit, herkomst, familiebanden, de identiteit van jouw gezinsleden, het huwelijk van jouw ouders en het feit dat je naar school ging in Afghanistan ondersteunen. Ook deze zaken worden geenszins betwist door het CGVS. Jouw advocaat diende na jouw eerste persoonlijk onderhoud nog opmerkingen in op de notities van dit persoonlijk onderhoud. Hierin haalt hij aan dat de tolk vertaalde van het Dari naar het Engels en dat het dubieus zou zijn dat de protection officer de woorden van de tolk vertaalt van het Engels naar het Nederlands. In dit opzicht haalt de advocaat nog aan dat de notities geen getrouwe weergave zouden zijn van het persoonlijk onderhoud. De zinsconstructies zouden niet kloppen en de advocaat zou vermoeden dat de protection officer diens nota's door google translate haalde. Het CGVS wil ten eerste aangeven dat de notities van het persoonlijk onderhoud nooit in het Engels genoteerd worden of door google translate worden gehaald. De protection officer is bevoegd en verplicht om de verklaringen van de tolk onmiddellijk in de proceduretaal te noteren in de notities van het persoonlijk onderhoud. De tolk vertaalt de verklaringen van de verzoeker letterlijk, waarna de protection officer deze ook zo letterlijk mogelijk naar het Nederlands vertaalt. Indien er rare zinsconstructies te vinden zijn in de notities, is dit te wijten aan het feit dat de protection officer verplicht is de verklaringen van verzoeker en vertaling van de tolk zo letterlijk mogelijk te noteren. Dit doet bovendien geen enkele afbreuk aan de leesbaarheid van het verslag. De advocaat haalt wat betreft bovenstaande bovendien geen enkele concreet voorbeeld aan van zaken die niet correct genoteerd zijn, nuances die niet zouden kloppen of van zaken die er op zouden wijzen dat de notities door google translate gehaald zouden zijn. Verder haalde de advocaat nog aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan vreest gedood te worden door de Taliban en dat de naam van uw zus Alma in plaats van Asma zou zijn. Er zou verkeerdelijk genoteerd zijn dat jouw vader aan de Taliban zou gezegd hebben dat jij niet artiest zou worden. Jouw vader zou immers juist gezegd hebben dat jij wel artiest, of dokter of ingenieur zou kunnen worden. Met bovenstaande concrete opmerkingen werd rekening gehouden door het CGVS. Deze opmerkingen hebben echter geen direct verband met de argumenten in bovenstaande beslissing en kunnen deze dan ook niet wijzigen. De foto's die je voorlegt van jouw gewonde vader en van het muziekmateriaal dat vernield werd, kunnen niet volstaan om jouw verklaringen hierover te ondersteunen. Uit deze foto's kunnen vooreerst geen duidelijke afleidingen gemaakt worden over de identiteit van de gewonde persoon, of de omstandigheden waarin deze persoon gewond werd en het eventuele verband met jouw vluchtrelaas. Hetzelfde dient gezegd te worden over de foto van het muziekmateriaal dat vernield werd. Ook hieruit kan nergens afgeleid worden dat deze instrumenten van jouw vader zouden zijn, of in welke omstandigheden deze zaken vernield



werden, noch of er een eventueel verband zou zijn met jouw beweerde vluchtmotieven. De documenten van het ziekenhuis, kunnen enkel aantonen dat een zekere Basharmal Osmanzai op 18 augustus 2022 gediagnosticeerd werd met een hoofdtrauma. Verdere afleidingen over de oorzaak van dit trauma of het verband met jouw vluchtmotieven kunnen hieruit niet gemaakt worden.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je jouw vrees voor vervolging niet aannemelijk hebt gemaakt.

Je brengt verder geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Daar je geen dergelijke concrete elementen hebt aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op jouw persoonlijke situatie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden

(HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris

van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf) en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal

burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is

echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

In zoverre je aanvoert dat je persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld en hierbij verwijst naar het feit dat je uit een familie van artiesten komt (CGVS1, p. 25), moet opgemerkt worden dat dit element betrekking heeft op een omstandigheid die verband houdt met de criteria van de vluchtelingendefinitie of de beoordeling van het reëel risico in de zin van artikel 48/4, §2 sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat je afstamt uit een familie van muzikanten, maakt reeds het voorwerp uit van een onderzoek van jouw nood aan internationale bescherming (supra). Elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees of het reëel risico komen bovendien niet in aanmerking als persoonlijke omstandigheden die het reëel risico

*blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van jouw leven of jouw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kunnen verhogen.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

*Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.*

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).*

*Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).*

*Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. X). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).*

*Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.*

*Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus*

*2021 het land en de*

*bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).*

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontczgd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) en

**EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Forcus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd



dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

*Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.*

*Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.*

*Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat je minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op jou moet worden toegepast.*

## **2. Het verzoekschrift**

**2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli**



1991), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de rechten van het kind, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker gaat in op de motieven van de bestreden beslissing.

Hij benadrukt het belang van het subjectieve element van de vrees voor vervolging.

Verzoeker gaat in op zijn kwetsbaar profiel, waarbij hij vooreerst ingaat op zijn minderjarigheid. Hij benadrukt dat hij Afghanistan verliet op 12 à 13 jarige leeftijd, waarbij zowel de reis als de procedure een impact hebben achtergelaten. Hij geeft aan dat minderjarigen een extra kwetsbare groep zijn en verwijst naar diverse nationale en internationale bepalingen inzake het hoger belang van het kind. Vervolgens gaat verzoeker in op zijn psychologische kwetsbaarheid, waarbij hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud heeft aangegeven mentale problemen en grote angsten te hebben.

Verzoeker gaat verder in op zijn individuele vrees, die ongeloofwaardig werd bevonden.

Hij gaat in op de bedreigingen ten aanzien van zijn vader, waarbij hij zijn jonge leeftijd benadrukt. Hij stelt dat hij zijn volle medewerking heeft verleend en zo volledig mogelijke informatie heeft verstrekt, maar dat hij – gelet op zijn leeftijd – niet overal van op de hoogte is. Hij stelt dat onvoldoende rekening werd gehouden met deze omstandigheid.

Ook met betrekking tot het tijdstip waarop de periode van bedreigingen begonnen, benadrukt verzoeker zijn jonge leeftijd. Hij hekelt tevens de Westerse benadering, waarvan het persoonlijk onderhoud volgens hem blijkt geeft.

Verzoeker geeft aan dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd aangemaand om kort te blijven en werd onderbroken als hij zijn verhaal ruimer wilde vertellen, zodat de commissaris-generaal gebrekkige verklaringen bij DVZ niet tegen hem kan gebruiken.

Verzoeker gaat in op zijn vrees om rekrutering, waarbij hij, onder verwijzing naar een artikel van de EUAA, ook aanhaalt dat deze vrees sinds de machtsovername door de taliban nog groter is dan voorheen.

Verzoeker acht dat de motieven aangaande de verblijfplaats van zijn ouders en het contact met hen andermaal getuigen van een te Westerse benadering, waarbij zijn onwetendheid afdoen als desinteresse bijzonder meedogenloos is.

Verzoeker benadrukt ten slotte het beroep van zijn vader, die muzikant is.

In een volgend onderdeel gaat verzoeker in op de toekomstgerichte beoordeling van zijn vrees.

Verzoeker geeft aan zich in een kwetsbare positie te bevinden, waarbij hij als jonge minderjarige Afghanistan heeft verlaten en sindsdien in Westerse landen heeft verbleven. Hij vreest als verwesterd te worden bestempeld, omwille van zijn verblijf in België op het meest cruciale moment in de ontwikkeling van een persoon.

Verzoeker verwijst naar diverse landeninformatie, onder meer van UNHCR, EUAA en NANSSEN, waarin het risico voor terugkeerders wordt beschreven. Hij wijst op het belang van risicobepalende elementen, waarbij hij zijn jonge leeftijd benadrukt, zijn verblijf in een Westers land, zijn herkomst uit Nangarhar, evenals zijn profiel als zoon van een muzikant. Hij stelt dat er veel onduidelijkheid is over de behandeling van terugkeerders door de taliban, doch dat alleszins wel duidelijk is dat de taliban een strikte interpretatie van de sharia hanteren. Verzoeker citeert, onder meer, uitgebreid uit de EUAA “*Targeting of individuals*” van augustus 2022.

Verzoeker verwijst naar zijn verwestering alhier, waarbij hij stelt dat hij Nederlands spreekt, alhier schoolloopt, schilder- en behangtechnieken studeert en werkt in een restaurant. Hij verwijst naar de getuigenverklaringen, die hij bij zijn verzoekschrift voegt.

In een volgend onderdeel gaat verzoeker in op de subsidiaire beschermingsstatus.

Hij gaat in op de veiligheidssituatie, waarbij hij erop wijst dat het frappant is dat men in het verleden de subsidiaire beschermingsstatus kreeg wanneer men afkomstig was uit een taliban gecontroleerd gebied, doch dat dit thans niet meer wordt verleend, ook al is de taliban nu overal aan de macht. Verzoeker verwijst naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) met nummer 270.813, waarin werd gewezen op de onstabiele aard van de situatie. Verzoeker geeft aan dat er op heden onvoldoende betrouwbare informatie voorhanden is om een beoordeling maken. Hij verwijst hierbij naar het standpunt van UNHCR van februari 2022. Verzoeker citeert tevens uit het rapport van ASYLOS, “*COI Repository 1st September – 15th June*”.

Verzoeker geeft aan nieuwe en actuelere informatie over te maken over de veiligheidssituatie, met name recente overzichten van ACLED en een recent gepubliceerd rapport van ASYLOS, waarin met name wordt ingegaan op het risico voor personen verbonden aan de voormalige overheid, waarbij hij wijst op het werk van zijn vader als muzikant.

Verzoeker verwijst naar de twee situaties, voorzien in het arrest Elgafaji, waarbij hij stelt dat de commissaris-generaal van oordeel is dat de situatie thans aanleunt bij de tweede hypothese, met name dat er individuele omstandigheden moeten worden aangetoond. Hij wijst in deze op zijn jonge leeftijd, zijn profiel als zoon van een muzikant, zijn verwestering en de aanwezigheid van ISKP in zijn regio van herkomst.

Verzoeker gaat vervolgens in op de preciaire sociaaleconomische en humanitaire situatie. Hij verwijst naar en citeert uit het arrest van de Raad met nummer 270.813 en benadrukt dat op heden nog steeds voldoende actuele en betrouwbare informatie ontbreekt. Verzoeker gaat in op het handelen van de taliban en de strikte en verregaande toepassing van de sharia. Hij stelt dat de taliban verantwoordelijk is voor de preciaire humanitaire situatie. Verzoeker verwijst naar een rapport van NANSEN, waarin de vergelijking wordt gemaakt met de situatie van Al-Shabaab in Somalië. Verzoeker verwijst naar diverse landeninformatie, waaruit de grootschalige mensenrechtenschendingen van de taliban blijken.

Verzoeker verduidelijkt de preciaire sociaaleconomische situatie en de hongersnood in Afghanistan. Hij stelt dat de taliban hier verantwoordelijk voor zijn, waarbij zij nog steeds “ushr” vragen en waarbij de internationale hulp is gestopt. Hij verwijst naar en citeert uit diverse landeninformatie dienaangaande.

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift een getuigenverklaring toe van zijn leerkrachten bij OKAN en van verzoekers contextbegeleider in de opvangstructuur “*Cruushove*”.

### 3. Aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal heeft op 14 april 2023, overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota overgemaakt. In de nota, die hij betreft op de beoordeling van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet, worden volgende rapporten genoemd:

- *EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022*
- *COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022*
- *COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022*
- *EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022*
- *EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022,*
- *EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020,*
- *EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022*
- *EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments van november 2022*
- *EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023.*

3.2. Verzoeker maakt op 27 april 2023, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin hij zijn verwestering verder concretiseert en diverse getuigenverklaringen voegt. Tevens gaat hij in op de veiligheidssituatie en de preciaire sociaaleconomische en humanitaire situatie. Ter terechtzitting, legt verzoeker het bij de aanvullende nota ontbrekende stuk 9 “*attest CGG (Centra Geestelijke Gezondheid)*” neer.

### 4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen

op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*

*b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

## 5. De beoordeling

### 5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift en zijn aanvullende nota, onder meer, naar zijn verwestering en de daaruit voortvloeiende vrees om bij een terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd door de taliban, die hem zullen beschouwen als een ongelovige.

5.1.2. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “*zina*” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the*

population”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“Ministry of Communications and Information Technology”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “immorele inhoud” te beperken (EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “Taliban’s impact on the population”, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022)

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”, 8 December 2021 in EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “Guidance Note” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “Afghan nationals perceived as ‘Westernised’”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal

daadverwelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “to play the game”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79)

5.1.3. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat, gelet op zijn verklaringen, verzoeker bij het verlaten van Afghanistan slechts 12 à 13 jaar was en bij het indienen van zijn beschermingsverzoek op 24 januari 2021 slechts 14 jaar oud was. Verzoeker heeft heden de leeftijd van 16 jaar. Verzoekers leeftijd wordt niet betwist. Verzoeker verblijft sinds januari 2021 in België, dit is ondertussen meer dan twee jaar. Gelet op zijn zeer jonge leeftijd bij aankomst in België heeft verzoeker reeds een groot deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust “westerse” gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt.

5.1.4. Uit de stukken gevoegd bij het verzoekschrift en de aanvullende nota, blijkt dat verzoeker verblijft in de opvangstructuur “De Cruushove”. Bij de aanvullende nota worden verschillende getuigenissen van begeleiders, medewerkers en het afdelingshoofd van de opvangstructuur gevoegd. Gelet op de functie van de schrijvers van deze getuigenissen en hun (dagelijkse) interactie met verzoeker in de opvangstructuur, kunnen aan deze getuigenissen waarde worden gehecht en laten deze toe een beeld te krijgen van de evolutie en groei van verzoekers persoon. Er wordt gewag gemaakt van het gegeven dat verzoeker er zelf voor koos om van een andere opvangstructuur, met voornamelijk Afghaanse jongeren, te verhuizen naar Cruushove, alwaar uitsluitend Nederlands wordt gesproken, waar de aanwezige leefgroep voornamelijk bestaat uit Belgische jongeren en waar verzoeker dagelijks te maken krijgt met een meerderheid van vrouwelijke begeleiders. De begeleiders omschrijven verzoeker als een hardwerkende en respectvolle jongeman, die gedurende zijn driejarig verblijf als persoon volledig is veranderd. Er wordt aangegeven dat verzoekers horizon dermate is verwijd dat het voor hem onmogelijk is geworden om nog te leven zoals een Afghaan. De begeleiders geven aan dat hij een constructieve hulpverleningsrelatie aangaat met alle begeleiders, waarbij hij geen onderscheid maakt tussen mannen of vrouwen. Verzoeker stelt zich open en toont zich kwetsbaar, waarbij hij de begeleiders aanspreekt als hij het moeilijk heeft. Er wordt tevens aangegeven dat verzoeker sinds de krokusvakantie in een studio verblijft. De begeleiders geven aan dat dit allemaal positief verloopt, waarbij verzoeker zich aan de gemaakte afspraken houdt en de banden met de begeleiding actief onderhoudt. Al de begeleiders geven aan dat zij duidelijk zien dat verzoeker veel stappen heeft gezet in zijn integratie in de Belgische samenleving en dat hij een open visie heeft. De begeleiders stippen aan dat verzoeker, ondanks de zelfstandigheid die de verhuis naar de studio met zich mee brengt, zich nog steeds even goed inzet voor zijn scholing, evenals voor zijn weekendwerk in een restaurant. Wat betreft dit weekendwerk, wordt in de aanvullende nota een getuigenverklaring gevoegd. Verzoekers werkgever stipt aan dat verzoeker een



leergierige, aangename jongeman is die goed in de groep ligt. Verzoeker werkt thans achter de bar van het restaurant, waar hij sociaal is open gebloeid en waar zijn kennis van het Nederlands nog verder vooruit ging. Ook met betrekking tot verzoekers scholing worden getuigenverklaringen overgemaakt van verschillende leerkrachten, zowel binnen het OKAN traject als binnen het reguliere traject. De leerkrachten maken melding van een hardwerkende en gemotiveerde jongeman, met een aanleg voor de Nederlandse taal. Een leerkracht beschrijft de evolutie van een nonchalante puber naar een jongeman die zich bewust is van zijn plichten met de juiste waarden en normen, die heel graag deel wil uitmaken van de Belgische samenleving. Er wordt tevens een verklaring gevoegd van een vervolgschoolcoach, die een vrijblijvende huiswerkklas aanbiedt. Zij geeft aan dat verzoeker regelmatig naar deze klas komt, alwaar hij ook geïnteresseerd is in maatschappelijke thema's. Hij neemt het initiatief om het vak "*Project Algemene Vakken*", dat tot doel heeft jongeren "maatschappelijk weerbaar" te maken, beter te beheersen. Er wordt aangegeven dat verzoeker eerst gesloten was, doch zich thans veel meer openstelt voor anderen en voor feedback. De leerkracht van het vak "*Project Algemene Vakken*" geeft aan dat verzoeker nieuwsgierig is naar de westerse cultuur en veel vragen stelt over bepaalde gebeurtenissen en handelingen in de Belgische maatschappij. Uit de talrijke getuigenissen kan dan ook een evolutie en groei in verzoekers persoon worden waargenomen, waarbij hij zich meer en meer loskoppelt van de waarden en normen, die van hem worden verwacht in een traditionele Afghaanse context, en zich openstelt en aansluiting vindt bij de Westerse waarden en normen.

5.1.5. Uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies, voornamelijk in het kader van de strijd tussen de taliban en ISKP (Islamic State Khorosan Province) (COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van 13 september 2022, p. 5). ISKP is een transnationale salafistische-jihadistische organisatie die door de VN als een terroristische organisatie wordt aangemerkt. ISKP is traditioneel sterk aanwezig in het oosten van Afghanistan, in het bijzonder in de provincies Nangarhar, Kunar en Nuristan, wegens de grens met Pakistan maar ook omwille van de diepgewortelde salafistische ideologie in die regio. Verder zijn er ook buitenlandse gewapende groeperingen in de provincie Kunar aanwezig zoals Tehrik-e Taliban Pakistan, inclusief een aantal splintergroepen, alsook Jaish-e Momammed en Lashkar-e Tayyiba. Al deze organisaties opereren onder de paraplu van de taliban (EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 156-159; EUAA "*Guidance note: Afghanistan*", april 2022, p. 14-16).

5.1.6. Daargelaten de vraag of bovenstaande elementen volstaan opdat kan worden aangenomen dat verzoeker daadwerkelijk verwesterd is en westerse waarden en normen volledig heeft geïnternaliseerd, geeft verzoeker door voormelde keuzes in zijn leven blijk van een zekere openheid ten aanzien van westerse waarden en normen, die voor een Afghaanse jongen in de huidige strikt conservatieve en extreme patriarchale samenleving onder het taliban-regime zeer opvallend zijn en niet onopgemerkt zullen blijven in de Afghaanse gemeenschap. Gelet op voorgaande kan worden aangenomen dat verzoeker zijn keuzes alsook zijn gedragingen en kenmerken die daaruit voortvloeien, niet steeds zal kunnen verbergen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan zou trachten traditionele gebruiken en normen terug in acht te nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico mee dat verzoeker onder de aandacht van de taliban zal komen. Hierbij moet ook rekening gehouden worden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en waaruit blijkt dat personen die als 'verwesterd' worden beschouwd, het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging daar de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen, gelet op zijn zeer jonge leeftijd bij vertrek uit Afghanistan, meent de Raad dat verzoeker zich in een kwetsbare positie bevindt waarbij niet kan worden uitgesloten dat hij niet steeds de nodige reflexen zal hebben om het "spel" te spelen. Deze kwetsbaarheid wordt nog bijkomend aangetoond middels het ter terechtzitting neergelegde medisch psychiatrisch/psychologisch attest, opgesteld door een klinisch psycholoog en arts-psychiater, waarin wordt aangegeven dat verzoeker sinds oktober 2022 tot heden wordt opgevolgd vanwege een aanpassingsstoornis met post-traumatische symptomatologie. Er wordt in dit attest, onder meer, aangegeven dat verzoeker nood heeft aan een rustige en veilige omgeving. Verzoekers psychologische problematiek kan bijkomende moeilijkheden opleveren, om zich aan te passen en de nodige reflexen te hebben om het "spel" te spelen.

5.1.7. Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het

concrete lot te voorspellen van een persoon met zijn profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen

5.1.8. Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn zeer jonge leeftijd en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en de precare veiligheidssituatie in zijn provincie van herkomst, *in casu* Nangarhar, alsook het beginsel van het hoger belang van het kind indachtig en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betref de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een (toegeschreven) politieke of godsdienstige overtuiging.

5.1.9. De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA Country Guidance (p. 137) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

5.1.10. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA Country Guidance concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 140).

5.1.11 In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5.1.12. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES